

NAVN: Anne Vasstveit
ARBEIDSPASS: Møbeltapetsering og interiørsøm
ANSATT SIDEN: 1994

Møbeloppvekkeren

Det kan dukke opp mye rart når jeg spretter opp gamle møbler. Jeg har funnet både rottelik og gamle tusenlapper.

Tekst: TORE FJELD Foto: KATRINE NORDLI

MATERIALER, FORM OG FARGE er viktig i mitt yrke. En gang var det en dame som absolutt ville ha trukket spisestuestolene sine i gjennomsiktig plast. Jeg syntes vel ikke så mye om akkurat det materialvalget. Men det er kundens penger og hun fikk det som hun ville.

I den andre enden når det gjelder materialvalg, er et oppdrag jeg fikk fra en velbeslått finansmann. Han hadde kjøpt en rokokko chaiselong på auksjon i England og ville ha den restaurert. En interiørkonsulent skulle stå for det praktiske, og dette ble en veldig spesiell jobb på flere måter. For det første skulle møbelet trekkes med et spesialinnkjøpt stoff fra Spania, som vi senere fikk greie på at kostet 8000 kroner pr. løpemet. Det var blant annet påtrykt et mønster i 2,4 karat gull. Hadde jeg visst prisen på forhånd, kan det vel hende at jeg hadde vært mer forsiktig med saksen. Det gikk med stoff for 70 000 kroner bare for dette ene møbelet. Normal pris på møbelstoff er rundt 800 kroner meteren.

Men den største overraskelsen fikk jeg likevel da jeg åpnet chaiselongen og fant tre rottelik!

De hadde nok ligget der i mange år, for det var ingen lukt. Synet var likevel svært ubehagelig, så jeg ringte sporenstrets til interiørkonsulenten og fortalte hva jeg hadde funnet.

«Å, stakkars jenter! Hvordan går det med dere nå, da?» var hans reaksjon. Jeg fikk fjernet rottene, renset og totalrenovert møbelet, og sluttresultatet ble flott.

Det er de utroligste ting som dukker opp når jeg får delt opp gamle møbler. Kammer, fjernkontroller, slips og store mengder matrester er dagligdags kost, for å si det litt bokstavelig. Jeg har alltid drømt om å finne et flott diaman Smykke, men det har ikke skjedd ennå. En og annen øredobb har sett dagens lys igjen hos meg.

Det mest verdifulle jeg har funnet, lå gjemt i en puff tilhørende en eldre dame. Den hadde glidelås under, så det var lett å få av trekket. Ut deiset det en konvolutt med navnet «Tullemor» skriblet på foran. Den var ikke

limt igjen, så jeg måtte jo bare kikke oppi. Og der lå det åtte tusenlapper! Jeg tenkte: Å kjære! Hva gjør jeg nå? Jeg skjønnte jo at den eldre damen ikke hadde den ringeste anelse om den lille «formuen» som lå gjemt inne i puffen hennes. Men jeg kunne ikke være uærlig heller, så jeg ringte damen. Hun visste hvem Tullemor var, det var en venninne, men ikke hvordan konvolutten hadde havnet der. Jeg sa som sant var, og dette er nesten helt utrolig: Summen, 8000 kroner, var nemlig helt nøyaktig det samme som jobben med hennes møbler kom til å koste. Jeg sa at vi kunne løse dette enkelt og greit ved at jeg tok sedlene, og hun kunne bare komme og hente møblene uten ytterligere betaling.

Slike historier hører til sjeldenhetene. Hverdagen for oss møbeltapetsere er nok mer preget av klipping, liming og stifting. Jobben er fysisk nok så tung, men stiftepistolen drevet

av trykkluft har gjort hverdagen betydelig lettere.

Tidligere var det nesten bare mannlige møbeltapetsere. I dag er situasjonen helt omvendt, og de fleste som utdanner seg i dette faget nå er kvinner. Det har kanskje med at design og tekstiler er en så viktig del av jobben. Det er i hvert fall grunnen til at jeg liker dette yrket så godt. Å kunne jobbe med tekstiler, finne løsninger og oppleve at kundene blir fornøyde, er veldig tilfredsstillende.

Akkurat nå opplever vi en gullalder. Det er lange ventelister, og vi kan faktisk si ut jobber vi ikke synes er så spennende. Selv om billige, masseproduserte møbler fyller opp stuen rundt omkring, er det mange som ser verdien av å ta vare på det gamle. Enkelte kunder synes nok vi er i overkant nøyaktige. En mann syntes jeg brukte veldig lang tid og spurte: – Er det ikke omtrent som å pakke inn en julegave, da?

«Det mest verdifulle jeg har funnet, lå gjemt i en puff»